

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 5C/151/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612211266
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Rudinský
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1612211266.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, v konaní pred sudcom JUDr. Miroslavom Rudinským, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy (T. A.), takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd priznáva žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ō v o d n e n i e :

1 Žalobou doručenu súdu dňa 27.09.2012 sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na splnenie povinnosti zaplatiť žalobcovi titulom majetkovej škody sumu 125 € a titulom nemajetkovej ujmy sumu 605 €, a to z dôvodu, že nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Malacky bola žalobcovi spôsobená škoda tým, že súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenom čase. Žalobca žalobu odôvodnil nesprávnym úradným postupom súdu v exekučnej veci vedenej súdnym exekútorom pod č. EX 7948/2010, povinný T. A., nar. XX.XX.XXXX, podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 tým, že v exekučných konaniach vedených podľa procesných pravidiel Exekučného poriadku je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti; nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu a žiadosti na vykonanie exekúcie spĺňali všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 17.05.2011, rozhodnutím o poverení, po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie 5 mesiacov). Uviedol, že § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného v rozhodnom čase sa nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi a súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora do 15 dní od doručenia takejto žiadosti.

2 Žalobca si preto z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody v celkovej výške 125 €, predstavujúcej náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období od doručenia žiadosti o vydanie poverenia do rozhodnutia o nej, a to nákladov na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca informačného systému v sume 70 €, nákladov na udržiavanie a správu informačného systému 40 €, na administratívne spracovanie textov urgencií exekučnému

súdu, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovné a telekomunikačné výdavky spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 €, pričom uviedol, že túto sumu stanovil len na základe paušalizácie nákladov, a to z dôvodu, že presnú výšku škody by bolo možné vyčíslieť len s nepomernými ťažkosťami.

3 Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy, nakoľko postupom súdu došlo k vyvolaniu nasledovných rizík zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolvenčii povinného, pričom ako primeranú náhradu požaduje sumu 605,- €, za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie práv žalobcu, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženia pohľadávky cestou exekúcie spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu sumu, pričom vychádza z doktríny Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej pokiaľ ide o zbytočné prietahy v konaní je spravodlivé, ak sa za každý rok vzťahuje satisfakcia 660 €. Poškodený uskutočnil výpočet nároku alikvótnym pomerom 55 € za každý mesiac omeškania.

4 Súčasne žalobca žiadal vydať medzitýmny rozsudok v zmysle § 152 ods. 2 veta druhá zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok tak, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá žalobcovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Malacky, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávky žalobcu, ktoré vznikli neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 1110209, dlžníkom T. A..

5 Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu 17.04.2019, žiadal, aby súd žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok potrebných pre priznanie náhrady škody v zmysle zák. č. 514/2013 Z.z. V procesných námietkach poukázal na zmätočnosť podania, ktorú videl v tom, že v žalobe napr. nie je uvedená spisová značka príslušného exekučného konania, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, dátum, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Žalobca síce uviedol časť dôkazov, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Žalovaný zdôraznil, že tvrdenie žalobcu, že nemá vedomosť o spisovej značke ním uvádzaného exekučného konania sa nezakladá na pravde, má charakter klamlivého a zavádzajúceho tvrdenia, pretože kto iný ako oprávnený má záujem sám identifikovať konanie ktorým mu mala byť spôsobená škoda. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu (teda nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu (príkladmo rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, sp. zn. IV. ÚS 374/2012). Podľa žalovaného nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, nakoľko žalobca namieta „nezákonné konanie" v podobe nerozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom ustanovenej lehote, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Nie je teda zrejmé, na základe akého titulu si žalobca uplatňuje náhradu škody, keďže v žalobe sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu/titulov si uplatňuje svoj nárok. K uvádzaným prietahom žalovaný poznamenal, že žalobca síce uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, avšak formou „žiadostí o informáciu o stave konania“, ktoré nie je možné považovať za riadny prostriedok ktorý by smeroval k odstráneniu prietahov. Žalovaný má za to, že všeobecný súd v konaní o náhrade škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

6 K splneniu podmienok uplatnenia nároku na súde žalovaný poukázal na skutočnosť, že dňa 23.04.2012 mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom žaloba bola podaná predčasne, pred uplynutím šiestich mesiacov od prijatia žiadosti, teda ide o predčasne uplatnený nárok. Napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, adresovaným žalobcovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, žalovanému bola doručená všeobecná odpoveď, kde žalobca nepreukázal požadované skutočnosti a nedoplnil žiadané informácie, nebol ochotný uviesť, kedy sa dozvedel o škode, nepredložil doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, neuviedol, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy/ústavné sťažnosti, ani nedoplnil doklady preukazujúce „ohrozenie" práv zánikom povinného, jeho insolvenčiou, stratou kontaktu s povinným, ktorými odôvodňuje vznik nemajetkovej ujmy. Vcelku žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne

prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný.

7 Zákon č. 514/2003 Z. z. ustanovuje nasledujúce všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci: 1/ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne.

8 K nesprávnemu úradnému postupu žalovaný uvádza, že pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v údajnom porušení povinnosti súdu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote žalovaný odkazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. v znení zákona č. 412/2012 Z.z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie, pričom žalobca dôkazy pre posúdenie tejto otázky žiadne dôkazy nepredložil. Lehota na poverenie exekútora, je výraznou právnou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípade existencie dôvodov podľa na § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z.. V tomto smere je dôležitý rozsudok Súdneho dvora EÚ Asturcom C-40/2008, ktorý nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. Samotný žalobca uvádza znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011, s poukazom na ktorý akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15 dňovej lehote v konaniach začatých po 01.06.2011 nemá oporu v zákone. Zároveň v tejto súvislosti zdôrazňuje žalovaný tú skutočnosť, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia. 15-dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu (okrem exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku).

9 K žalobcom tvrdenej existencii prietahov v konaní uviedol, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov, žalobca nepreukázal, že by podal sťažnosť na prietahy, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Žalovaný má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Žalovaný nepovažuje za preukázanú ani existenciu prietahov v konaní.

10 K vyčíslenej výške materiálnej škody žalovaný uvádza, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je o. i. nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Podľa tvrdenia žalobcu tento vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych, funkčných, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, bez ohľadu na dĺžku trvania prietahov. Žalobca v žalobách neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú škodu skutočnú alebo ušlý zisk. Žalobca neprodukoval v tomto smere žiadne dôkazy, žalovaný má za to, že žalobca ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti bezpochyby potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad o úveroch, tento systém využíva nielen počas domnelých prietahov, ale aj pred týmto obdobím, aj po ňom, a to nielen na správu pohľadávok, ktoré boli v exekúcii, ale aj takých pohľadávok, pri ktorých žiadne neprebíhali, respektíve prebiehali bez námietok, požadovať preto paušálne sumy za všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. V súvislosti s paušálnou sumou na administratívne spracovanie urgencií exekučnému súdu a publikačné výdaje, je viac ako zrejmé, že si žalobca uplatňuje neprimeranú čiastku. Samotný žalobca uvádza v stanovisku k žiadostiam o doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 02.07.2012, že disponuje jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme, návrhy podával elektronicke, že návrhy boli spracované v elektronickej forme súdu, z tohto dôvodu má žalovaný sa za to, že uplatňovanie nároku majetkovú škodu v sume 125,- € za každého dlžníka je nielen nadhodnotenú, ale nepreukázanú. Skutočnú škodu je preto potrebné preukázať konkrétnymi listinami. Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody žalobcu neodbremeňuje množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukázaní,

ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva či dôverných informácií, teda skutočnosti, ktorými žalobca exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje.

11 V súvislosti s uplatňovanou nemajetkovou ujmu žalovaný poukázal na skutočnosť, že požiadavka žalobcu nie je ničím podložená a preukázaná. Žalovaný poukázal na dve skutočnosti, a to že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu ústavného súdu, a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Žalobca zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením, uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva, žalovaný teda nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

12 Žalovaný poukázal na povahu a predmet konania, v ktorom malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou je vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov, práve uplatňovanie pohľadávok z titulu týchto úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval. Žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, bol predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľa na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Žalovaný vyjadril názor, že žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj konštatovanie porušenia práva.

13 V otázke príčinnej súvislosti žalovaný uvádza, že úspešné uplatnenie práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je nevyhnutné okrem existencie nesprávného úradného postupu/nezákonného rozhodnutia, vzniku škody či nemajetkovej ujmy, preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami. Podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

14 Súd sa primárne zaoberal námietkami žalovaného poukazujúcimi na nedostatok procesných podmienok v konaní, ktoré vidí v zmätočnom žalobnom návrhu a nedostatku právomoci všeobecného súdu rozhodovať vo veci priesťahov súdu v exekučných konaniach.

15 Podľa § 103 zák.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinný do 30.06.2016 (ďalej len O.s.p.) kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

16 Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

17 Podľa § 79 ods. 1, 2 O.s.p. konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa žalobca domáha. Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať.

Navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

18 Podľa § 470 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

19 Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

20 Náležitosti návrhu na začatie konania Občiansky súdny poriadok platný a účinný v čase začatia konania trval len na tých, ktoré sú celkom nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodovať, právna úprava platná do 31.12.2012 nevyžadovala osobitné náležitosti. Opisom rozhodujúcich skutočností žalobca prezentuje skutkové okolnosti, od ktorých odvodzuje opodstatnenosť svojho návrhu. Povinnosť žalobcu uviesť rozhodujúce skutočnosti vyplývala aj z ustanovenia § 120 O.s.p, z ktorého je zrejma povinnosť preukázať tvrdenia účastníkov konania a po 01.07.2016 vyplýva z § 132 C.s.p. Vymedzenie rozhodujúcich skutkových okolností priamo závisí od obsahu právnej úpravy obsiahnutej v hmotnoprávných predpisoch, ktoré sú predmetom konania. Rozhodujúce skutočnosti musia byť opísané aspoň takým spôsobom, aby umožňovali posúdenie totožnosti veci. Splnenie povinnosti opísať rozhodujúce skutočnosti pravdivo nie je procesnými prostriedkami vynutiteľné a môže nájsť svoj odraz iba v rozhodnutí vo veci samej. Posudzovať súlad žaloby s hmotným právom ešte pred tým, ako bude požadovaný nárok vecne prejednaný, súdu neprislúcha. Riziko a procesná zodpovednosť, že takto formulovanej žalobe nebude vyhovie, v plnom rozsahu zaťažuje žalobcu.

21 Súd vyzval žalobcu výzvou zo dňa 27.04.2018 na doplnenie žaloby a predloženie potvrdenia o podaní žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a doručil vyjadrenie žalovaného s výzvou na vyjadrenie k jeho obsahu. Žalobca súdu doložil do všetkých konaní vedených na tunajšom súde jedno vyhotovenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku o náhradu škody (toto bolo založené do súdneho spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/150/2012). K vyjadreniu žalovaného sa žalobca napriek výzve súdu, ktorú spolu s procesným podaním žalovaného prevzal 02.05.2018 nevyjadril, iné dôkazy na preukázanie svojho nároku neoznačil a ani nepredložil.

22 Podľa § 177 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. C.s.p. súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie.

23 Podľa § 177 ods. 2 C.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak a) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur, b) strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo, c) to ustanovuje tento zákon.

24 V prejednávanvej veci súd podľa § 177 ods. 2 C.s.p. vyhlásil dňa 04.07.2019 rozsudok bez nariadenia pojednávania. Podľa § 219 C.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 26.06.2019. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, keď zistil tento skutkový a právny stav:

25 Zo súdneho spisu Okresného súdu Malacky 23Er/2864/2010, ktorý ako dôkaz označil žalobca, postupom v ktorom mala byť žalobcovi spôsobená škoda, súd zistil, že návrhom na vykonanie exekúcie vedenej exekútorom pod sp.zn. EX 7948/2010, spísaným do zápisnice súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým dňa 15.06.2010, si žalobca ako oprávnený uplatnil nárok na vymoženie povinnosti zaplatiť sumu 641,19 Eur s prísl. voči povinnému T. A., ktorá pohľadávka bola žalobcovi ako oprávnenému priznaná rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 02139/10 zo dňa 12.04.2010, právoplatným 26.04.2010, vykonateľným 29.04.2010. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 15.07.2010 a po preskúmaní exekučného titulu bolo dňa 17.05.2011 vydané poverenie na vykonanie exekúcie.

26 Podľa § 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

27 Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe
- d) nesprávnym úradným postupom.

28 Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

29 Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom do 31.12.2012), vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa §3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

30 Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom do 31.12.2012), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priesťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

31 Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom do 31.12.2012), právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

32 Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom od 1.1.2013), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priesťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy SR a postup alebo výsledok postupu vlády SR pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy SR.

33 Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2013, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných priesťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na priesťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na priesťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok priesťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov.

34 Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2013 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

35 Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadost“) s príslušným orgánom podľa § 4.

36 Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. ako bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

37 Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom od 01.01.2013), ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov

38 odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najneskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

39 Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. účinného do 31.12.2012 každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

40 Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. účinného do 31.12.2012 uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

41 Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. účinného do 31.12.2012 v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné ju uspokojiť inak.

42 Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. účinného do 31.12.2012 výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje najmä s prihliadnutím na:

- a) e) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) f) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) g) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) h) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

43 Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2013 výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

44 Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú občianskym zákonníkom.

45 Podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

46 Podľa článku 48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť

47 ku všetkým vykonávaným dôkazom.

48 Podľa § 36 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

49 Podľa § 44 ods. 1 zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento

návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

50 Podľa § 44 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

51 Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom ku dňu podania návrhu podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmliev nimi schválených.

52 Žalobca sa domáha nároku na náhradu škody poukazujúc na nesprávny úradný postup súdu, ktorým mu mala byť spôsobená škoda, vzniknutá v čase účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z. v znení zák. č. 508/2010 Z.z., teda do 31.12.2012, rovnako nárok na náhradu škody u žalovaného, ako aj na súde, si uplatnil v čase účinnosti znenia zákona do 31.12.2012, súd preto na prejednávanej veci aplikoval ustanovenie § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. do 31.12.2012, teda ustanovenie platné v čase vzniku nároku, resp. v čase uplatnenia nároku poškodeného súdnou cestou. Ustanovenie, podľa ktorého otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je kompetentný preskúmať Ústavný súd SR, bolo vnesené do právnej úpravy až novelou zákona č. 514/2003 Z.z. účinnou od 01.01.2013, preto súd aplikoval hmotnoprávne ustanovenie platné v čase vzniku škody, nároku, resp. v čase uplatnenia nároku na predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom a na súde. Vzhľadom na uvedené všeobecný súd je oprávnený rozhodovať o nároku žalobcu v prípade prieťahov konania, resp. nesprávneho úradného postupu, uplatneného žalobou dňa 27.09.2012 podľa hmotnoprávných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom do 31.12.2012.

53 Žalobca žiadal o veci rozhodnúť medzitimným rozsudkom podľa § 152 ods. 2 O.s.p. (§ 214 C.s.p.). Súd v prejednávanej veci nevyhovel návrhu žalobcu, nakoľko mal za to, že vo veci nie je potrebné vydanie zvláštneho rozhodnutia a je možné rozhodnúť o celom predmete sporu čo do základu nároku, ako aj jeho výšky, nakoľko v merite veci dospel súd k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť, nakoľko nebola splnená žiadna podmienka pre priznanie žalobou uplatneného nároku.

54 Podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. na súde je predchádzajúce prerokovanie nároku na príslušnom orgáne na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku, až v prípade neuspokojenia nároku alebo jeho časti týmto orgánom v lehote šiestich mesiacov od doručenia žiadosti, sa môže poškodený domáhať svojho nároku na náhradu škody súdnou cestou. Právna úprava teda umožňuje poškodenému domáhať sa svojho nároku na náhradu škody, resp. neuspokojenej časti na súde, avšak iba v prípade, ak príslušný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. Ak poškodený uplatnil nárok na náhradu škody bez predchádzajúceho predbežného prerokovania, nemôže súd ani zamietnuť návrh, ani konanie zastaviť, ale má poškodeného vyzvať na odstránenie nedostatku tejto podmienky so stanovením primeranej lehoty (pôvodne v čase podania žaloby podľa § 43 ods. 1 O.s.p.) V prípade podania návrhu na predbežné prerokovanie mal by súd počkať až do skončenia prerokovania pred príslušným ústredným orgánom bez toho, aby konanie prerušil (R 20/1981).

55 V prejednávanej veci súd síce žalobca preukazoval, že podal na príslušný orgán, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, avšak súd nemal za preukázané tvrdenie, že žalobca podal riadnu a úplnú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Malacky. Z vyjadrenia žalovaného súd zistil skutočnosť, že dňa 23.04.2012 mu boli doručené prvé

žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, avšak obdržanie žiadosti týkajúcej sa práve prejednávanej veci pred Okresným súdom Malacky žalovaný nepotvrdil. Žalobca v žalobnom návrhu označil ako dôkaz Potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, na výzvu súdu doručil na tunajší súd v jednom vyhotovení do všetkých konaní vedených na tunajšom súde „Sprievodný list k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody“ zo dňa 23.04.2012 (súdom bolo podanie založené do spisu sp. zn. 5C/150/2012), doručený žalovanému v súdnej veci podľa pečiatky podateľne 25.09.2012, ktorého prílohou však bola len tabuľka so zoznamom exekučných konaní, táto obsahuje údaje: Okresný súd, číslo zmluvy o úvere, meno povinného, priezvisko povinného, dátum narodenia povinného a spisová značka súdneho exekútora. Napriek výzve súdu konkrétnu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Malacky vo veci sp. zn. 23Er/2864/2010 súdu nepredložil. Žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že konkrétna žiadosť na náhradu škody uplatnenú v konaní č.k. 5C/150/2012 pred Okresným súdom Malacky bola žalovanému doručená a zaevidovaná, sprievodný 165 s prehľadovou tabuľkou nepreukazuje podanie žiadosti. Možno len vychádzať z predpokladu, že prílohou sprievodného listu boli aj konkrétne žiadosti vo veciach uvedených v tabuľke, a že v množstve žiadostí, ktoré sú uvedené v sprievodnom liste, sa nachádzala aj predmetná žiadosť, relevantný doklad o podaní však nebol súdu predložený. Súd dospel k záveru, že táto podmienka na súdne konanie bola splnená, avšak žalobca nepreukázal, že nárok mohol byť aj predbežne prerokovaný. Vzhľadom na uvedené nemal súd za preukázaný titul ani rozsah nároku, ktorý mal byť údajne predbežne prerokovaný, rovnako ani stanovisko ministerstva k žiadosti poškodeného. Pokiaľ súd vychádza z predloženého potvrdenia podateľne žalovaného, že žiadosť o prerokovanie nároku v prejednávanej veci bola doručená 23.04.2012 a žalobca uplatnil identické právo na súde 27.09.2012, teda pred uplynutím šesť mesačnej lehoty, počas ktorej zo zákona ministerstvo malo uspokojiť nárok poškodeného na náhradu škody, žaloba bola podaná predčasne. Pre súdne rozhodnutie je však rozhodujúci stav v čase rozhodnutia súdu (§ 217 C.s.p.), teda po uplynutí zákonnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, a zo obsahu spisu je nesporné, že žalovaný nároku žalobcu v rámci predbežného prejednávania nároku na náhradu škody nevyhovel, a to ani čiastočne, preto súd vec prejednal a o uplatnenom nároku navrhovateľa rozhodol týmto rozsudkom.

56 Na zodpovednostný právny vzťah súd primárne aplikoval zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2004, nakoľko k nesprávnemu úradnému postupu a prietahom v konaní malo dôjsť po účinnosti uvedeného zákona. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je osobitným druhom zodpovednosti a je zodpovednosťou objektívnou, vzniká za splnenia všetkých zákonných podmienok vzniku tejto zodpovednosti, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Pri nesplnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne, pri splnení všetkých podmienok súčasne sa zodpovednosť za škodu nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím je 1/ porušenie právnej povinnosti orgánom verejnej moci, ktoré spočíva v nezákonnom rozhodnutí alebo nesprávnom úradnom postupe, pričom za nesprávny úradný postup sa považuje aj nečinnosť, prietahy (§ 3 ods. 1 písm. a ,b, § 5 ods. 1, § 6, § 9 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z.), 2/ vznik a existencia škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1, § 17 ods. 1,2,3,4, § 18 zákona č. 514/2003 Z.z. a všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka) a 3/ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, ktorá porušením povinnosti vznikla, pričom uvedené podmienky musia byť splnené kumulatívne.

57 Žalobca v konaní nepreukázal splnenie predpokladov podľa § 9 ods. 1 zákona, teda existenciu nesprávneho úradného postupu súdu, ktorým mu bola spôsobená škoda. V prejednávanej veci žalobca tvrdí, že nesprávny úradný postup v jeho exekučnej veci spočíva v postupe exekučného súdu, a to: a) nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. bez zbytočných prietahov, b) vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, t.j. rozhodnutím o žiadosti o udelenie poverenia vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby, ktorý sa prejavil v následku vzniku materiálnej škody predstavujúcej náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období od doručenia žiadosti o vydanie poverenia do rozhodnutia o nej, a to nákladov na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca informačného systému v sume 70 €, nákladov na udržiavanie a správu informačného systému 40 €, na administratívne spracovanie textov urgencií exekučnému súdu, publikačné výdaje

spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovné a telekomunikačné výdavky spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 €, pričom túto sumu stanovil len na základe paušalizácie nákladov.

58 V prípade namietaného nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súd poukazuje na vyššie citované ustanovenie § 44 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku, kde z povinnosti súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote 15 dní je vylúčené rozhodovanie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade zisteného rozporu exekučného titulu so zákonom. Exekučné konanie bolo začaté 15.06.2010 a žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 15.07.2010, súd dospel k záveru, že v uvedenej exekučnej veci však nebol exekučný súd viazaný 15 dňovou lehotou na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora. Podľa názoru súdu nie je možné považovať postup súdu spočívajúci v rozhodnutí o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora za rozporný so zák.č. 233/1995 Z.z., súd sa stotožňuje s argumentáciou žalovaného poukazujúcej na to, že podľa rozhodného znenia exekučného poriadku účinného v čase začatia exekučného konania 15 dňová lehota stanovená v § 44 ods. 2 veta druhá sa nevzťahovala na prípady, ak prišlo k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia exekučným súdom. Preto podľa názoru súdu samotná skutočnosť, že exekučný súd vydal zamietajúce rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia až po uplynutí 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, bez ďalšieho nepreukazuje nesprávny úradný postup. Uvedené podľa názoru súdu platí analogicky v prípade, keď súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom aj v časti nároku oprávneného. Z exekučného spisu sp. zn. 23Er/2864/2010 ani nevyplýva žalobcom tvrdená nečinnosť súdu v trvaní viac ako 11 mesiacov. Ako je uvedené vyššie, žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 15.07.2010, súd rozhodol o žiadosti dňa 17.05.2011.

59 Keďže žalobca nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu a ani vznik škody, nemohla byť rovnako preukázaná ani príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a tvrdenou škodou vo výške 125 €, ktorá porušením povinnosti vznikla a tiež údajnou nemajetkovou ujmom vyčíslenou v sume 605,- € za údajnú nečinnosť súdu viac ako 6 mesiacov, ktorá ale nevyplýva zo exekučného spisu.

60 Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

61 Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

62 Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

63 Keďže mal žalovaný vo veci plný úspech, súd mu v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnej výške. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).